

Zu ez zara berezia eta ez duzu apartekorik merezi



SONIA GONZÁLEZ
IDAZLEA ETA ABAR

Todos merecemos lo mejor" ("Guztiok merezi dugu onena"). Halaxe dio pantailak. Irentsi bere horretan. Nork egingo lioke kontra halako baieztapen borobilari? Publizitatearen urrezko 20 segunduek ezein ikerketa soziologikok baino pista handiagoak eman ditzakete jendartearen norabideaz; ez da huseria, milioi asko daude jokoan.

Modernitateak Gizakia (gizon zuria) kreazioaren jabe bihurtu zuen. Badira hainbat urte, hala ere, toki hori Norbakoak hartu zuela. Bestetik, XX. mendeko erdialdetik aurrera eskubideen sasoia hasi bazen ere, ez ei zuen ibilbide luzerik egin; XXI. mendean, kolektibotasuna erauztearekin batera, eskubideen zentzua urtu baita.

Apetek eta desirak hartu dute euren tokia. Eta zer desiratu behar dugun ere ondo mugaturik dago: "Lo quieres, lo tienes" ("Nahi duzu, baduzu"), baldin eta erosteko dirua badaukazu. Kapitalismoaren logika merkantilak gure barrenak hartu ditu. Nahi dugun edozer geure eskubidea dela sakonki sinistuta gaude honezkerok, "¡porque yo lo valgo!" ("merezi dudalako!").

Pertsonak produktu ere bihurtu gaitu merkatuak, produktu eta bitarteko. Horrela, emakumeak esplotatzea eta izaki humanoak erostea eskubidea ei da askorentzat. Nork esango zukeen gutxieneko marra gorriak horren baxu egongo lirakeela Historiaren puntu honetan? Jakina, ez dezagun ahaztu erantzukizunik gabeko eskubideak direla kapitalismoarenak. Izan ere, erantzukizuna, oro har, besteekiko izaten da.



PAULA ESTÉVEZ

Bada bizitzaren sasoi bat, ama edota aita hiltzen ditugunekoa, identitate pertsonalaren xerka hasten garena. Muga-tutako sasoi izaten zen hori, nor garen behin argiturik, helduaroak ongi etorria ematen zigun eta. Baina kapitalismoak betiereko nerabazarora kateatu gaitu, gure sasi-individualitatea desirakin pizten, gure balizko "berezitasun" hori erosten eta erakusten ditugun gauzeekin osatuko dugulakoan, harik eta gu ere gauzen segida huts bihurtu arte. Sekula erdietsiko ez dugun Paradisuaren promesa azkengabea.

Dena blaitzen duen erlijioa da. Atentzia ematen dit, besteak beste, azken aldian zabaldu den bulling-aren kontrako

iragarkiak. "Berezia zara" da funtsezko mezua. Ez dut uste asmo makurrez egin denik; aitzitik, horren barruraino daukagu pentsamolde hori sartuta, ezen gure arazo guztien konponbidea individualitatearen sustapenetik etorriko dela sinisturik baikaude.

Noiz ahaztu zitzaigun enpatian eta elkartasunean heztea? Frustrazioak kudeatzen irakastea? Zaila da gaur egun gaizkia eta ongia bereiztea, ongia norberarentzat probetxugarria den horretara murriztu den heinean; zaila da frustrazioa borrokatzea, gure bizitzak zuzentzen dituzten desirak ez lirakeelako horren desiragarriak izango, eurekin batera, frustrazioa ere salduko ez baligute.

Gure balizko berezitasunak ez gaitu ezeren merezitaile egiten. Areago, berez, ez gara bereziak. Denok daramatzagu barruan grina, pasio eta pultsio berberak. Geurekoiak eta kolaboratzaileak gara, aldi berean; poza zein mina eman eta poza zein mina hartzen dugu (hartuemanak horrexetan bide dautza). Hauta deza-kegun bakarra da norantz jo. Eta ez ahaztu hautu politikoa dela hori. Edozelan, mundua norberaren inguruan orbitatzen bada, ba al dago polis-arentzat tokirik?

Egon beharko da. Derrigor.

Hasi pisua kareletik behera botatzen; espermentatu gaurdanik mina eta porrota, nahi duzun guztia lortu ez izanagatiko amorrua. Ez da sasoi samurrik aurreikusten, eta ez dut uste egongo denik muxeru apatetsuen inozentekerietarako lekurik, ezta mainatsuen malkoak xukatzeko aldarterik ere. ●